

Sognefogeddistricterne blive meget store eller udstrakte, da det i saa Tilfælde aldrig kan feile, at Sognefogden, han være iøvrigt saa livskraftig en Mand, som han vil, dog maa svæktes i Udførelsen af sine Pligter. Er dette Tilfældet med den livskraftige Sognefoged, saa maa det saa meget mere være Tilfældet med Hensyn til de ældre og mere affældige Mænd, af hvilke mange endnu vedblive at være Sognefogder. Heller ikke findes det ønskeligt, at flere Sogne sammenlægges til eet Sognefogeddistrict, og Udvalget har derfor meent, at der ikke var Noget, der talte for at vedligeholde den heromhandlede Bestemmelse, saameget mere som den tværtimod kunde blive skadelig, forsaavidt den kunde give Anledning til, at man paa enkelte Steder, hvor man maaffee ellers ikke vilde holde stærkt paa at faae meget store og udstrakte Districter eller at faae flere Sogne sammenlagte, vilde gjøre det, for netop at kunne bringe en højere Lønning tilstede end de 100 Rd., som ere fastsatte som Maximum. Det er af disse Grunde, at Udvalget eenstemmig maa tilraade Thinget at forkaste det sidste Punktum i § 1, som gaaer ud paa at tilstaae en saadan Undtagelse.

Dernæst har Udvalget stillet et Forslag, som gaaer ud paa, at der skal tilføies i § 1 en Bestemmelse, som nu findes i Slutningen af § 4. § 4, der jo forøvrigt endnu ikke er under Forhandling, bestemmer imellem forskellige andre Ting ogsaa, at de hidtilværende Bestillinger som Budfoged eller Hjælpefoged, skulle bortfalde, naar Lønningen forandres saaledes, som nu bliver bestemt ved dette Lovforslag. Iblandt de senere Forslag af Udvalget vil det sees, at der er et, som gaaer ud paa, at § 4 skal bortfalde; men Udvalget formener, at denne Bestemmelse i § 4 maa bibeholdes og foreslaaer derfor, at den overføres fra § 4 til § 1. Den hører ogsaa ganske naturlig derhen, idet det er en Bestemmelse, der ligesom kan ansees som indbefattet og hørende med til Bestemmelsen om Lønningen for vedkommende Sognefoged, saa at der fra Formens Side heller ikke kan være Noget at indvende derimod. Endelig er der under Nr. 1 stillet et

Forslag af Udvalget, som gaaer ud paa, at Ordet „Sognets“ skal forandres til „deres Districters“. Det er kun en simpel Redactionsforandring, som vil blive fornøden, forsaavidt Udvalgets Forslag nemlig, at § 4 skal gaae ud, bliver vedtaget. Det er altsaa en Redactionsforandring, som staaer i Forbindelse med Spørgsmaalet om, hvorvidt § 4 skal blive staaende eller bortfalde.

Justitsministeren: Det er jo en Selvsølge, at jeg helst faae at det forblev ved Lovens saaledes som den er kommen her i Folkethinget fra det andet Thing. Jeg kan heller ikke finde at det staaer i fuldkommen Harmoni med den Myndighed som man ellers søger at hævde Communerne, at man her synes angstelig for at give Amtsraadet Bemyndigelse til at bestemme Lønnen i et saadant Omfang som Lovforslaget tilstiger. Jeg skal imidlertid ikke modsætte mig de Forandringer der ere foreslaaede til Loven; det Gnefte jeg kunde ønske det var, at den Bestemmelse blev staaende, hvorefter Amtsraadet skal være bemyndiget til at bestemme Lønnen udover 100 Rd. i større Districter, men jeg skal dog ogsaa opgive dette Ønske, idet jeg antager, at man nok vil vide at hjælpe sig ved at opløse de meget store Sogne i Districter og derved søge at hjælpe paa Sognefogdernes Løn. Dette nærmest med Hensyn til de Forandringer der ere foreslaaede til § 1. — Hvad Endringsforslaget under Nr. 4 angaaer, der overfører den sidste Deel af Paragraphen, hvor der handles om Budfogder og Hjælpefogder til § 1, da har jeg heller ikke noget derimod at erindre.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved

1) Udvalgets Forslag

§ 1, Linie 5, forandres „Sognets“ til „deres Districters“. vedtoges eenstemmig med 66 Stemmer.